

Dosarul nr. 2ra-1587/20

Prima instanță: Judecătoria Ungheni, sediul Nisporeni (jud. M. Stratan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secieru, V. Mihailă, I. Cotruță)

ÎNCHEIERE

18 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Potîngă Andrian, reprezentat de avocatul Moraru Marcel,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră împotriva lui Potîngă Andrian cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 30 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 05 martie 2019, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus cererea de chemare în judecată, concretizată pe parcurs, împotriva lui Potîngă Andrian cu privire la repararea prejudiciului material în sumă de 287 400 de lei și încasarea cheltuielilor de transport în sumă de 1 422 de lei.

În motivarea acțiunii, a indicat că la 18 martie 2014, pârâtul Potîngă Andrian, a înaintat o cerere către Departamentul Poliției de Frontieră (actual Inspectoratul General al Poliției de Frontieră) privind angajarea în serviciu în cadrul Poliției de Frontieră.

A menționat că la 24 noiembrie 2014, prin ordinul Șefului Departamentului Poliției de Frontieră nr. 1316/ ps, pârâtul Potîngă Andrian a fost numit în funcția de inspector al unității de control al frontierei a Sectorului Politiei de Frontieră „Leușeni - 1” al Direcției regionale Vest. Iar la aceeași dată, între Departamentul Poliției de Frontieră și pârât a fost semnat Contractul nr. 372 privind îndeplinirea serviciului în cadrul Politiei de Frontieră.

Ulterior, la 24 noiembrie 2016, prin ordinul șefului Departamentului Poliției de Frontieră nr. 1335/ps, Potîngă Andrian a fost transferat în funcția de inspector - șofer al secției auto a Centrului de aprovizionare tehnico-materială și întreținere a imobilelor.

A relevat că la 20 martie 2017, prin actul de primire - predare a mijlocului de transport, autovehiculul de model „XXXXX” cu numărul de înmatriculare XXXXX XXXXX, a fost predat de către Cheptene Serghei și primit de către Potîngă Andrian. Iar, la data de 27 martie 2017 prin ordinului șefului Centrului de aprovizionare tehnico - materială și întreținere a imobilelor nr. 8, pârâtul Potîngă Andrian a fost

numit în calitate de persoană beneficiară cu dreptul de a conduce unitatea de transport în speță „XXXXX”.

În același timp denotă faptul că, Potîngă Andrian a semnat Contractul prin care ultimul și-a asumat răspunderea materială individuală deplină pentru neasigurarea integrității valorilor transmise lui de către Angajator.

A mai indicat că la 01 mai 2017, Potîngă Andrian deplasându-se cu mijlocul de transport de model „XXXXX” cu numărul de înmatriculare XXXXX, pe traseul Chișinău-Soroca manifestând imprudență la trafic și ignorând prevederile pct. 45.1 d) al regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 a încălcat regulile de circulație rutieră, fapt soldat cu deteriorarea considerabilă a altor bunuri, ceea ce a dus la comiterea contravenției prevăzută de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional nr. 218 din 24 octombrie 2008.

Astfel, după sosirea colaboratorilor Inspectoratului de Poliție Telenești și examinarea circumstanțelor accidentului rutier la fața locului, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI03 651012 din 07 iunie 2017, în privința lui Potîngă Andrian pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional, iar prin Decizia agentului constator din data de 07 iunie 2017, lui Potîngă Andrian i-a fost aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 24 u.c. și sancțiunea complementară 06 puncte de penalizare.

Reieșind din circumstanțele de fapt enunțate, în temeiul cererii și angajamentului lui Potîngă Andrian, între ultimul și Inspectorat a fost încheiat Acordul cu privire la răspunderea materială individuală deplină a salariatului în legătură cu neasigurarea integrității valorii transmise (automobilul de model „XXXXX” cu n/î XXXXX), prin care a fost stabilită obligația ultimului să repare mijlocul de transport deteriorat în mod benevol.

În același timp, a remarcat că la data de 24 aprilie 2018, mijlocul de transport de model „XXXXX” cu numărul de înmatriculare XXXXX, a fost prezentat de către reprezentantul IGPF al MAI Cheptene Serghei în prezența pârâtului Potîngă Andrian, pentru a fi supus expertizei merceologice, în vederea stabilirii mărimii prejudiciului material provocat în accidentului rutier care a avut loc la data de 01 mai 2017.

Prin urmare, a fost întocmit raportul de expertiză extrajudiciară nr. 856 din 07 mai conform căruia prejudiciul material pentru repararea mijlocului de transport de model „XXXXX” cu numărul de înmatriculare XXXXX, a fost estimat la suma 287 400 de lei. Despre efectuarea expertizei merceologice pârâtul Potîngă Andrian a fost înștiințat.

A subliniat că, la momentul angajării lui Potîngă Andrian în funcția de șofer, între angajator și salariat fost încheiat contractul de răspundere materială deplină, conform căruia salariatul și-a asumat răspunderea materială integrală pentru valorile materiale aflate în gestiunea sa.

A notat că pârâtul a recunoscut fapta săvârșită atât în explicațiile către angajator, cât și în repetate rânduri la depunerea cererii, angajamentului, precum și la încheierea Acordului cu privire la repararea benevolă a mijlocului de transport.

A mai invocat că Inspectoratul fiind de bună credință, a acordat suficient timp pârâtului de a repara benevol mijlocul de transport. Mai mult decât atât, reieșind din faptul că, până la data indicată în Acord, nu au fost efectuate alte lucrări de recondiționare a mijlocului de transport, precum și având în vedere faptul că Potîngă

Andrian nu a întreprins careva acțiuni orientate spre executarea obligației asumate și în scopul prevenirii litigiului și soluționării cauzei pe cale amiabilă, în adresa pârâtului a fost expediată somația prin care se solicită repararea prejudiciului material, informându-l că, în caz contrar va fi înaintată o acțiune în instanța de judecată pentru încasarea prejudiciului material, însă, până în prezent, suma datorată nu a fost achitată.

În drept și-a întemeiat acțiunea în baza art. 514, 1398 Cod civil, 327 alin.(1), 328 alin. (1), 337-339 Codul muncii, art. 4 alin.(1) pct.13 al Legii taxei de stat nr. 1216 din 03 decembrie 1992, art. 1 alin. (2), 56 al Legii nr.283 din 28 decembrie 2011 cu privire la poliția de Frontieră, art. 4 pct. 2 al Legii nr. 94 din 02 iunie 2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative.

A solicitat Inspectoratul General al Poliției de Frontieră încasarea din contul lui Potîngă Andrian, a prejudiciul material în mărime de 287 400 de lei, pentru deteriorarea mijlocului de transport de model „XXXXX” cu numărul de înmatriculare XXXXX cât și încasarea de la pârât a cheltuielilor de judecată în mărime de 1 422,09 lei.

Prin hotărârea din 03 septembrie 2019 a Judecătorei Ungheni, acțiunea a fost admisă integral și încasat de la Potîngă Andrian, în beneficiul Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, prejudiciul material pentru deteriorarea mijlocului de transport de model „XXXXX” cu număr de înmatriculare XXXXX, în mărime de 287 400 de lei, precum și cheltuieli de judecată compuse din cheltuieli de transport în sumă de 1 422,09 lei, în total suma de 288 822,09 lei. S-a încasat din contului lui Potîngă Andrian, în beneficiul Statului, taxa de stat de la care a fost scutit reclamantul în mărime de 8 622 de lei (f.d.99,103-107).

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 30 septembrie 2019, Andrian Potîngă a declarat cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii Judecătorei Ungheni, emisă la 03 septembrie 2019 solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată (f.d.107).

Prin decizia din 30 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de Potîngă Andrian și s-a menținut hotărârea din 03 septembrie 2019 a Judecătorei Ungheni.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părți, a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, concluziile instanței de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

Raportând prevederile art. 122, 130 și 212 alin. (5) Codul de procedură civilă, art. 327 alin. (1) și (2), 338 alin. (1) lit. a) 339 alin. (1) și (2) din Codul muncii, instanța de apel a constatat că instanța de fond corect a admis acțiunea înaintată de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, cu privire la încasarea prejudiciului material, pentru deteriorarea mijlocului de transport, or, cu certitudine s-a stabilit că Potîngă Andrian nu a demonstrat nici în instanța de fond, nici în instanța de apel că nu dânsul se face vinovat de producerea accidentului rutier.

Ca urmare, s-a stabilit că prima instanță în cadrul dezbaterilor judiciare a constatat cu certitudine faptul, recunoscut și de către Potîngă Andrian, care nu a fost negat nici în instanța de apel, că nu a contestat procesul verbal cu privire la

contravenție din 07 iunie 2017, prin urmare alegerile apelantului precum că calificarea acestui accident rutier de către agentul constatator este una incerta, care influențează asupra laturii subiective a contravenției prevăzute la art. 242 alin. (2) din Codul contravențional nu sunt fondate și urmează a fi respinse.

Or, în rubrica „Obiecțiile persoanei în a cărei privință s-a întocmit procesul verbal” Potîngă Andrian a indicat „nu sunt” pentru ce a și semnat. Totodată, apelantul la data de 08 iunie 2017 conform ordinului de încasare a numerarului a achitat în termen de 72 ore, amenda aplicată conform procesului - verbal cu privire la contravenție din 07 iunie 2017 (f.d.32). Prin urmare, se prezumă că ultimul a fost de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție executându-l în totalitate și nesusținându-l contestării.

La 21 septembrie 2020, Potîngă Andrian, reprezentat de avocatul Moraru Marcel, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 30 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii ca neîntemeiată.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia instanței de apel a fost adoptată cu încălcarea normelor de drept material și procesual, având în vedere prevederile art. 432 alin.(2) lit. c), alin.(4) Cod de procedură civilă, precum și art. 6 § 1 CEDO, dreptul la un proces echitabil, la o hotărâre motivată.

Totodată, a indicat la aplicarea eronată și incorectă a normelor de drept material, precum și investigarea judiciară inefficientă a problemei de către instanțele inferioare. Argumentele și motivele referitor la fondul cauzei, care urmează a fi luate în considerare, sunt redată în susținerile verbale prezentate în prima instanță, precum și în cererea de apel.

În decizia instanței de apel nu a primit răspunsuri la argumentele ce indicau la ilegalitatea hotărârii primei instanțe. Esența litigiului privind încasarea prejudiciului material, pentru deteriorarea mijlocului de transport constă în verificarea faptului dacă prejudiciul a fost cauzat în urma acțiunilor sale culpabile intenționate, stabilite prin hotărâre judecătorească. Or, acțiunile culpabile intenționate nu au fost stabilite prin hotărârea instanței de judecată. Mai mult decât atât, intenția nu a fost probată nici de agentul constatator. De altfel, nu a fost efectuată nici o anchetă de serviciu care să elucideze toate circumstanțele.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimatului, conform scrisorii de însoțire datate cu 07 octombrie 2020 (f.d.223) și a fost recepționată de către intimatul Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, conform avizului de recepție (f.d. 224).

La 13 noiembrie 2020, intimatul Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus referință la cererea de recurs, exprimând poziția în favoarea recunoașterii recursului ca fiind inadmisibil.

Alte referințe la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 30 iunie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 21 septembrie 2020.

Materialele cauzei atestă expedierea deciziei integrale participanților la proces la 17 iulie 2020, conform scrisorii de însoțire (f.d.188), însă dovada că aceasta a fost recepționată și la ce dată la materialele cauzei lipsește.

Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Potîngă Andrian, reprezentat de avocatul Moraru Marcel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Potîngă Andrian, reprezentat de avocatul Moraru Marcel, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă

faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Potîngă Andrian, reprezentat de avocatul Moraru Marcel.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Potîngă Andrian, reprezentat de avocatul Moraru Marcel, împotriva deciziei din 30 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat